

University of Isfahan

Faculty of Biological Science and Technology

Department of Cell and Molecular Biology and Microbiology

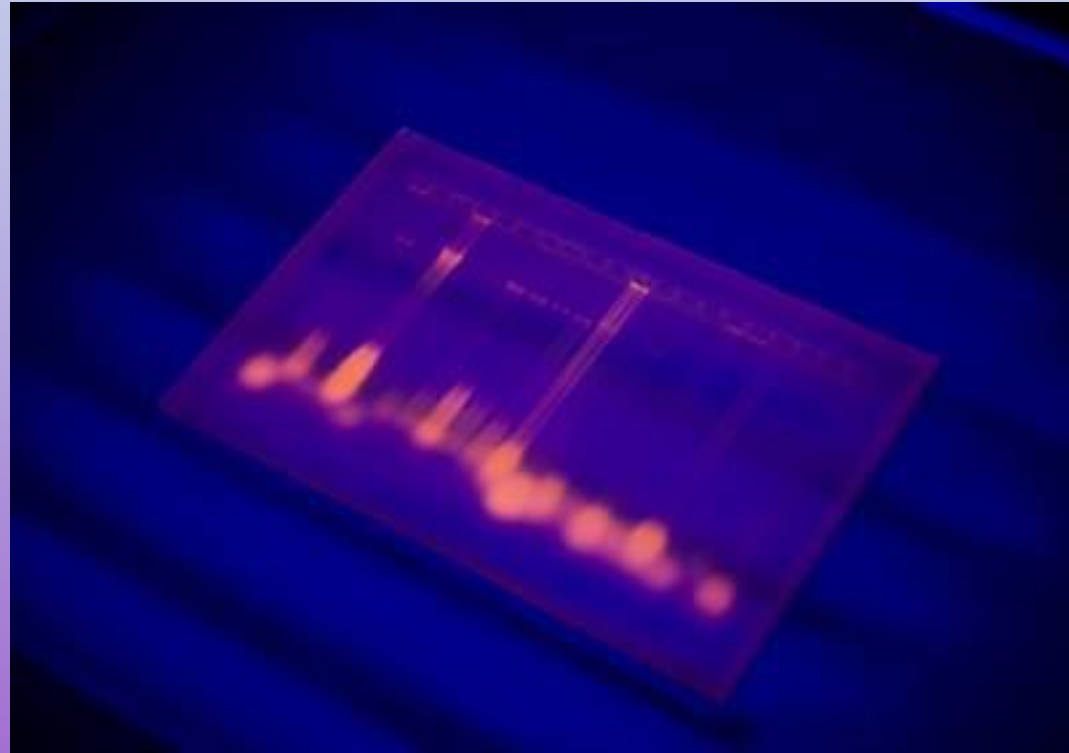
Farzaneh Forouharfar

استخراج DNA از ژل آگارز

(Extraction of Digested DNA From Agarose Gel)

اهداف آزمایش:

- ✓ تهیه ژل آگارز
- ✓ بریدن قطعه DNA مورد نظر از روی ژل
- ✓ استخراج DNA (ناقل و insert) از ژل
- ✓ تعیین غلظت DNA نهایی مجدداً توسط ژل الکتروفورز

مقدمه

الکتروفورز عبارت است از مهاجرت یون‌ها در یک میدان الکتریکی و یکی از روش‌های تشخیص و اندازه‌گیری مولکول‌های باردار محسوب می‌شود. به این صورت که با ایجاد یک میدان الکتریکی باعث حرکت اجسام دارای بار منفی به قطب مثبت و اجسام دارای بار مثبت به طرف قطب منفی می‌شود.

DNA و RNA به دلیل یون‌های فسفات و هم‌چنین به دلیل اتصال مولکول‌های SDS به آنها، (مولکول‌های SDS بار منفی دارند)، دارای بار منفی زیادی می‌باشند و به همین دلیل به طرف قطب مثبت حرکت می‌کنند. از آنجا که سرعت قطعات سبک‌تر در حرکت از قطعات سنگین‌تر بیشتر است، قطعات مختلف DNA از هم جدا می‌شوند و نوارهای مختلفی را تشکیل می‌دهند. با استفاده از قطعات شاهد با وزن مولکولی مشخص (مارکر) می‌توان وزن مولکولی قطعات مجهول را پیدا کرد.

ژل الکتروفورز ← پلی‌آکریل آمید 50-500bp: دقت بالا، تفاوت‌های تک‌نوکلئوتیدی را هم نشان می‌دهد.
← آگارز: مناسب برای بیش‌تر از 500bp. درصدهای متفاوتی دارد.

بیشتر: آلودگی به RNA

۱.۸

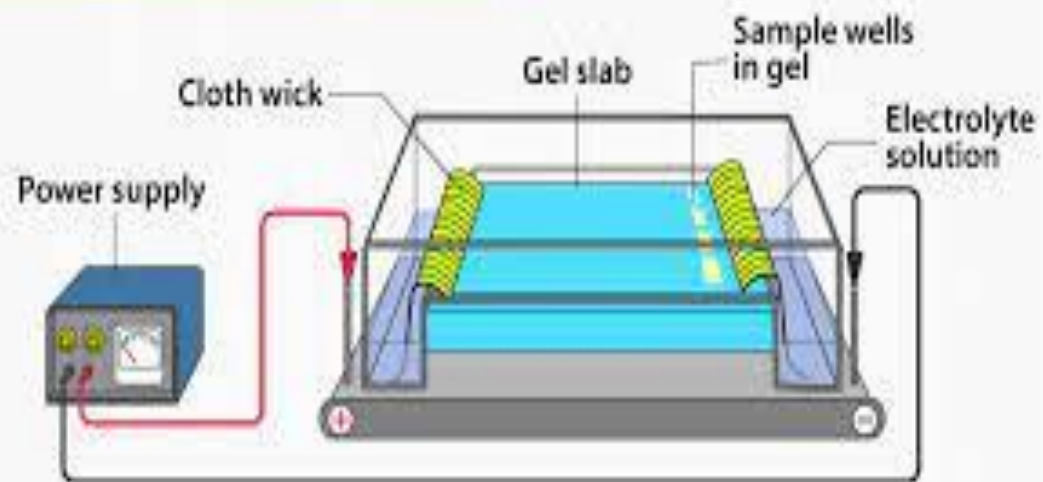
کمتر: آلودگی به پروتئین

جذب اسپکتوفتومتر ۲۶۰/۲۸۰

عوامل موثر بر حرکت مولکول‌ها در الکتروفورز:

- ۱- شدت بار الکتریکی: هر چه بار الکتریکی مولکول‌ها بیشتر باشد، حرکت سریع‌تر خواهد شد.
- ۲- ولتاژ جریان الکتریکی: با افزایش اختلاف پتانسیل بین دو قطب، مولکول‌ها سریع‌تر حرکت می‌کنند.
- ۳- حجم مولکول‌ها: مولکول‌های درشت‌تر، آهسته‌تر حرکت می‌کنند.
- ۴- ویسکوزیته محیط: مولکول‌ها در محیطی که چسبندگی آن زیاد باشد آهسته‌تر حرکت می‌کنند.
- ۵- شکل مولکول‌ها: مولکول‌ها با شکل منظم، سریع‌تر و با شکل نامنظم، کندتر حرکت می‌کنند.
- ۶- دما: افزایش دما باعث افزایش سرعت حرکت مولکول‌ها می‌شود ولی در مورد مولکول‌هایی مانند پروتئین‌ها، باید دقت‌ناخواه شدن آن‌ها را نیز در نظر گرفت.

GEL ELECTROPHORESIS

روش تهیه ژل آگارز برای جداسازی DNA و RNA:

درصد ژل آگارز معرف میزان آگارز بکار رفته و اندازه خلل و فرج ژل است. (با توجه به اندازه قطعه)

۱. در این آزمایش ابتدا ژل ۱ درصد آگارز تهیه می شود. یعنی ۱ گرم آگارز را در ۱۰۰ سی سی بافر TBE ریخته و برای تغییر حجم از یک تناوب ساده استفاده می شود. مثلاً اگر بخواهید ۲۰ سی سی ژل آگارز تهیه کنید، میزان آگارز مورد نیاز ۰.۲ خواهد بود. در این مرحله پودر و بافر همراه آن را روی حرارت بگذارید تا پودر حل شود و یک محلول رقیق به دست آید. بعد آن را از روی حرارت بردارید و صبر کنید تا خنک شود، به اندازه ای که دست نسوزد. در این مرحله به آن اتیدیوم برماید اضافه کنید تا حد که ژل رنگ بگیرد. قبل از اینکه ژل بسته شود باید آن را به سینی که قبلاً آماده کرده اید منتقل کنید. برای آماده کردن سینی، لبه های آن را با چسب اتوکلاو ببندید و شانه را در محل خود گذاشته و سینی را روی پایه مخصوص در وضعیت افقی قرار دهید.

۲. آگارز مذاب را که تا دمای ۶۰ درجه سانتی گراد سرد شده به آرامی در سینی ژل بریزید. ضخامت ژل باید حدود ۵ میلی متر باشد، بطوریکه چاهک هایی که توسط شانه ایجاد می شوند بسته نشوند. گاهی اوقات همان طور که اشاره شد می توان به محلول اتیدیوم برماید اضافه کرد. در این صورت پس از پایان الکتروفورز نیازی به رنگ آمیزی نیست.

۳. پس از بسته شدن کامل ژل و برداشتن شانه و چسب‌های اتوکلاو، ژل روی تانک الکتروفورز سوار می‌گردد. به هنگام سوار کردن ژل باید دقت شود که چاهک‌ها به سمت قطب منفی باشند. در تانک الکتروفورز از همان بافر TBE استفاده می‌شود. یعنی هم نوع بافری که در تهیه ژل بکار می‌رود.

۴. پس از قرار دادن تمام نمونه‌ها در داخل چاهک‌های ژل و بستن در تانک، دستگاه را روشن کنید. همان‌طور که گفته شد، سیم‌های رابط باید به گونه‌ای متصل باشند که DNA از قطب منفی به قطب مثبت حرکت کند. یک بافر loading به همراه نمونه‌ها در چاهک دارید که به محلول DNA و TBE رنگ می‌دهد و شما می‌توانید حرکت این بافر را ببینید. این بافر برموفنول بلو است و به خاطر داشتن گلیسین در آن، DNA سنگین می‌شود و در ته چاهک می‌نشیند. علاوه بر این، بافر loading از DNA جدا شده و جلوتر حرکت می‌کند و با دنبال کردن حرکت آن می‌توان از میزان حرکت DNA اطلاع یافت و قبل از اینکه نمونه از ژل خارج شود، جریان برق را قطع کرد.

۵. پس از اتمام مدت الکتروفورز و خاموش کردن دستگاه، با احتیاط ژل را از درون آن خارج کنید. در صورتی که اتیدیوم برماید در داخل ژل موجود باشد، ژل بلافاصله زیر لامپ UV مشاهده می‌گردد. در غیر این صورت پس از قرار دادن ژل به مدت ۳۰ تا ۴۵ دقیقه در محلول ۰.۵-۱ میکروگرم بر میلی‌لیتر اتیدیوم برماید، جهت رنگ آمیزی و ۵ دقیقه در بافر TBE یا بافر E جهت شستشوی رنگ اضافی، نوارهای DNA روی لامپ UV مورد مشاهده قرار می‌گیرند.

نکاتی در رابطه با ژل الکتروفورز:

- علاوه بر بافر TBE ، بافرهای TA ، TB ، TAE نیز استفاده می‌شود. TA و TB فاقد EDTA است. ولی بهترین بافر همان TBE است و حسنی که دارد این است که بارها می‌تواند استفاده شود حتی اگر رنگش عوض شود. در صورتی که رنج جداسازی DNA بالا باشد و تعداد قطعات زیاد باشد، از بافر TAE استفاده می‌شود تا قدرت حل کردن ژل بالا رود، ولی چون یک بار مصرف است و استفاده از آن مشکل‌تر است، از TAE کمتر استفاده می‌شود. برای جداسازی قطعات کوچکتر از 200b از ژل پلی‌آکریل آمید استفاده می‌شود.
- از همان بافری که در تهیه ژل استفاده می‌شود در تانک نیز استفاده می‌شود. با این تفاوت که بافر موجود در ژل یک بار مصرف است ولی بافری که در تانک ریخته می‌شود می‌تواند چند بار مصرف باشد.
- درصد ژل بین ۰.۷-۲.۵ است. هر چه درصد ژل بالاتر باشد یعنی منافذی که در ژل ایجاد می‌شود کوچکتر است و قدرت ژل برای جداسازی قطعات کوچکتر بالاتر می‌رود.

- انواعی از ژل آگارز مانند low melting temperature وجود دارد که برای جداسازی آسان‌تر DNA از ژل استفاده می‌شود و در دمای پایین ذوب می‌شود. ولی قیمت این ژل بسیار گران است.
- ژل را نباید داغ ریخت زیرا موجب ذوب شدن چسب‌های مورد استفاده در سینی می‌شود.
- زمانی که شانه را در سینی قرار می‌دهید باید فاصله مناسبی تا کف سینی داشته باشد، به طوری که یک برگ کاغذ به راحتی از زیر آن عبور کند.
- اتیدیوم برماید یک ماده موتاژن قوی است و هنگام کار با آن باید مواظب بود. اتیدیوم برماید را باید پس از ولرم شدن ژل، اضافه کنید. این ماده خاصیت فلورسنت دارد و زیر نور UV، DNA را قابل مشاهده می‌کند.
- به چهار علت DNA را الکتروفورز می‌کنند:
 ۱. مشاهده ۲. جداسازی ۳. تعیین غلظت و ۴. تعیین وزن مولکولی

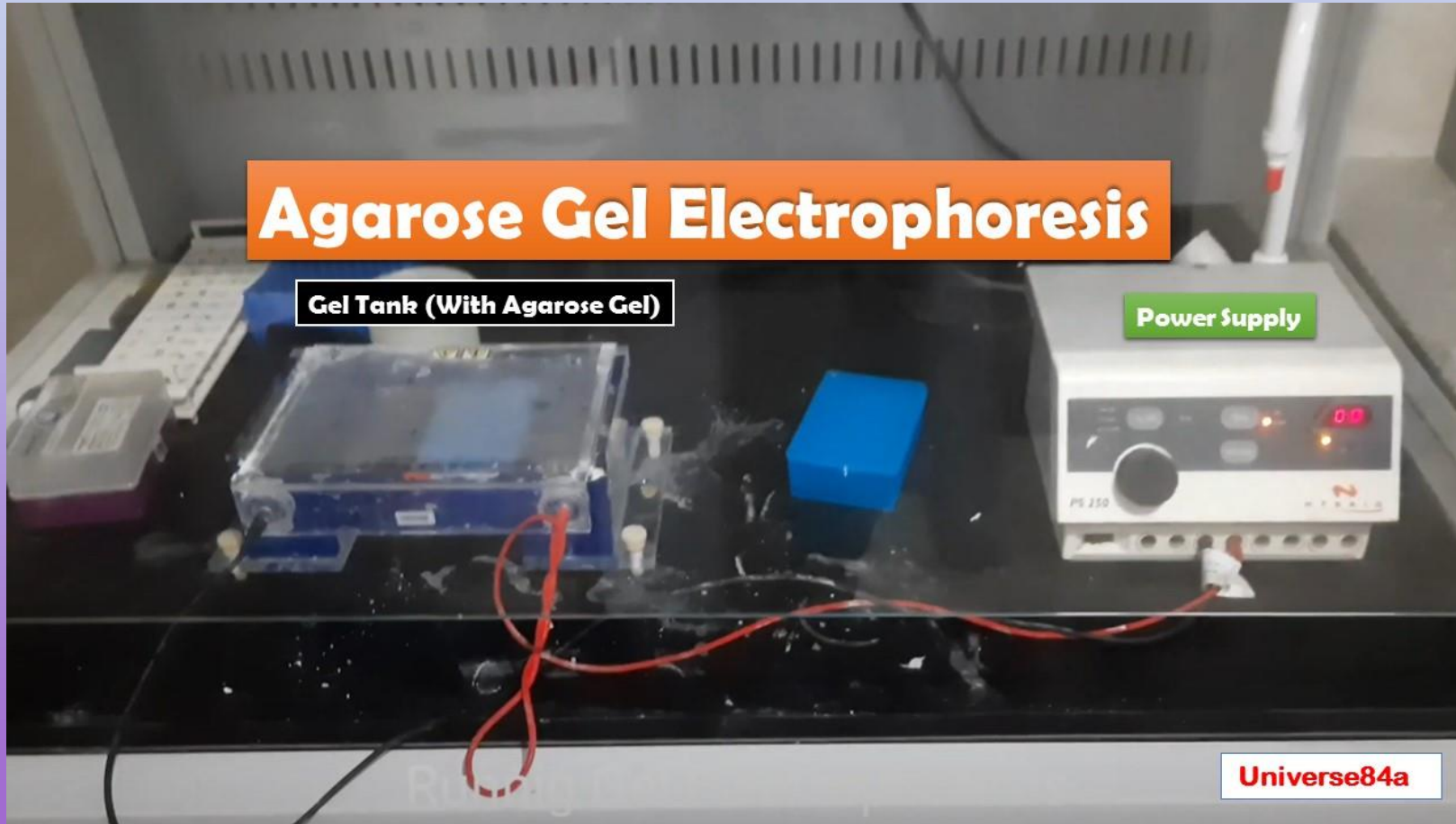
این آزمایش به منظور جداسازی ژن اینترفرون به همراه جایگاه برش EcoRI در دو طرف صورت می‌گیرد. در این آزمایش یک قطعه 1.5 KB از روی ژل جدا می‌گردد.

Agarose Gel Electrophoresis

Gel Tank (With Agarose Gel)

Power Supply

Universe84a

مراحل کار:

(الف)

۱. توسط razer، باند مورد نظر را از روی ژل در زیر نور UV جدا کنید. در حین جداسازی باید دقت شود کمترین میزان ژل بریده شود و آسیبی به باند DNA نرسد. ژل های بریده شده را در ایندروف قرار دهید و مراحل زیر را روی آن انجام دهید:

۲. وزن قطعه ژل حاوی DNA مورد نظر را به دست آورید و با دانستن اینکه ۱ گرم معادل ۱ میلی لیتر است حجم قطعه ژل حاوی DNA را به دست آورید. اگر وزن قطعه ژل کمتر با برابر ۰.۴ گرم باشد، بهتر است و می توان تمام مراحل بعدی را در یک ایندروف ۱.۵ میکرولیتری انجام داد. در صورتیکه میزان قطعه بیش از این مقدار باشد باید آن را به ۲ قسمت تقسیم کرد.

ب) جدا نمودن DNA از قطعه ژل حاوی آن

۱. سه برابر حجم به دست آمده در مرحله سوم، محلول binding به اپندروف اضافه کنید.

۲. اپندروفها را به مدت ۱۰ دقیقه در بن ماری انکوبه می‌کنیم و هر ۲ تا ۳ دقیقه یک بار ورتکس مختصری انجام دهید تا محلول پخش شده و کاملاً در ژل نفوذ کند.

۳. به میزان ۵ میکرولیتر از محلول silica powder اضافه کنید.

۴. نمونه‌ها را در بن ماری ۵۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۵ دقیقه قرار دهید. (رسوب DNA)

۵. به مدت ۵ ثانیه با حداکثر سرعت، سانتریفوژ کنید.

۶. محلول رویی را به یک ویال دیگر منتقل کنید.

۷. مجدداً ویال حاوی پودر سیلیکا را به مدت ۲ تا ۳ دقیقه سانتریفوژ کرده و محلول رویی را توسط سمپلر به ویال حاوی محلول اولی اضافه کنید.

۸.۳۰۰ میکرولیتر از محلول binding را به رسوب حاصله اضافه کنید و سپس تکان داده، آن را به مدت ۵ دقیقه در بن‌ماری ۵۵ درجه سانتی‌گراد قرار دهید و سپس آن را با حداکثر سرعت سانتریفوژ کرده و محلول رویی را دور بریزید.

۹. بافر شستشو را روی یخ بگذارید تا کاملا سرد شود. سپس ۵۰۰ میکرولیتر از آن را به رسوب اضافه کنید.

۱۰. ۳ تا ۵ ثانیه با حداکثر سرعت سانتریفیوژ کنید و محلول رویی را جدا کرده و دور بریزید. این محلول حاوی پودر سیلیکا و بافر شستشو می باشد.

این مرحله را سه بار تکرار کرده و هر بار ۵ میکرولیتر از محلول را جدا کنید.

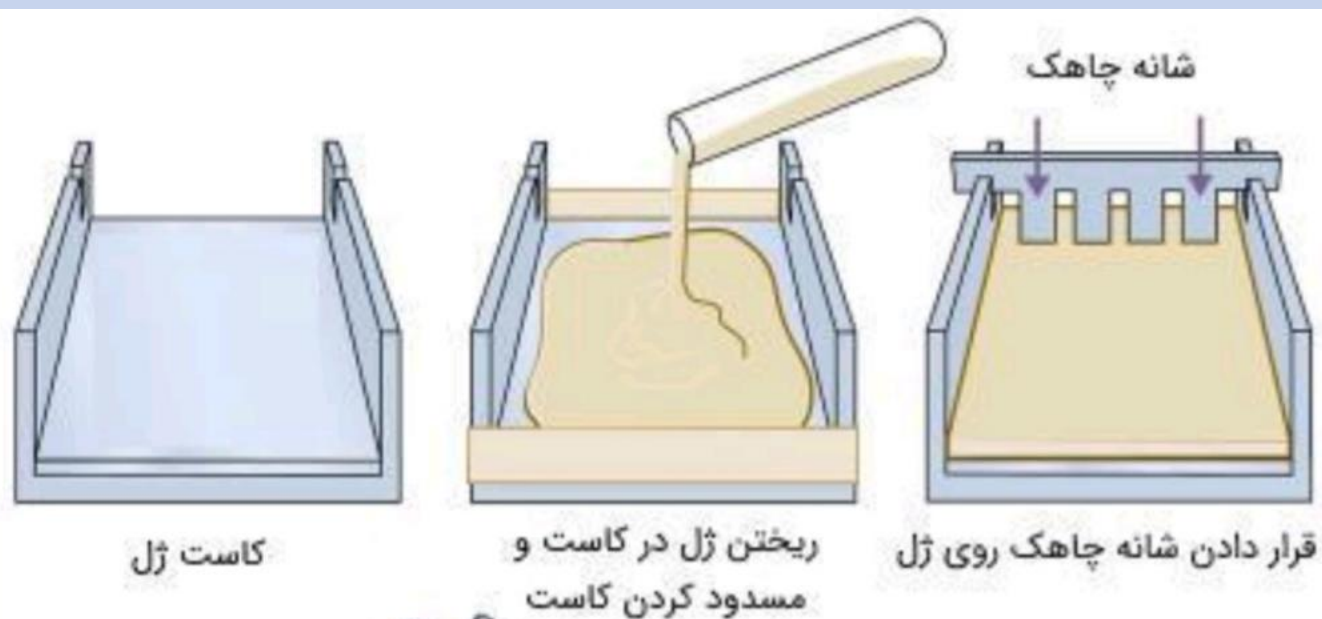
در انتها اپندروف را به مدت ۳۰ ثانیه در دور 11k سانتریفیوژ کرده و محلول رویی را به یک ویال جدید منتقل کنید تا اگر بقایایی از سیلیکا وجود دارد خارج گردد.

در اینجا نمونه ها آماده ligation هستند. حتی می توان بر روی آنها PCR انجام داد. هم چنین برای تائید عملکرد مراحل می توانید مجددا ۱ میکرولیتر از نمونه های حاصل را روی ژل TBE لود کنید و به این ترتیب غلظت نمونه ها کاملا مشخص شود.

محلول مارکری که استفاده می شود شامل ۲ میکرولیتر مارکر، ۱ میکرولیتر بافر لودینگ و ۳ میکرولیتر TE است.

نکاتی در رابطه با استخراج DNA هضم شده از ژل:

- DNA را روی ژل TAE ، لود کنید زیرا در TBE بوریک اسید وجود دارد که از اتصال قطعات DNA به سیلیکا جلوگیری می کند.
- محلول binding در اتصال DNA به سیلیکا کمک می کند. سیلیکا باعث سنگینی DNA و رسوب آن و جدا شدن از آگارز می شود.

نمونه‌ها در طول ژل به سمت قطب مثبت حرکت می‌کنند

